

SOCHAŘSTVÍ V GOTICE-KONTROLA

První sochařské projevy byly pouze doplňkem k architektuře. Stalo se zvykem, že se do průčelí chrámů (u portálů) tesaly sochy apoštolů (doprava i doleva 6) a postupem doby se sochy začaly i na oltář a na zeď.

Jedním z nejlepších gotických sochařských projevů byla socha Panny Marie.

Zobrazuje se buďto jako truchlící matka s mrtvým Ježíšem v rukou nebo jako matka držící svého syna v dětství. Tyto sochy se vztahují k dvěma událostem v Ježíšově životě, k narození a k úmrtí.

Pro postavy, které zobrazovalo gotické sochařství a malířství, bylo rovněž typické směřování vzhůru – byly vysoké a štíhlé, mírně prohnuté do tvaru písmene S.

Jejich tváře se vyznačovaly novým rysem. Nacházíme v nich výrazy zcela pozemských lidských citů, prosté radosti nebo velkého utrpení.

Ztvárnění Ježíše jako nemluvněte odpovídá středověkému chápání dítěte jako malého dospělého člověka. Dalším typickým námětem byl Kristus na kříži a apoštolové se svými atributy.

Vyřezávalo se buďto s kamene nebo z lipového dřeva. Socha se pokryla jemným plátnem a potom se barvila. Gotické sochy vždy stály a soustředili se na výraz.

Petr Parléř

Petr Parléř byl německo-český sochař, architekt, stavitel, kameník a řezbář. Narodil se roku 1333 v Kolíně a zemřel 1399 v Praze. Jeho otec byl Heinrich Parler a roku 1336 stavěl Dóm v Augsburgu. Petr Parléř stavěl např. sochy na Karlově mostě.

Panna Marie

Stvoření Evy